

От към източната страна
голям се страх зададе.
Из Сърбия млади войни,
се юнаци, се българи.
Съгласно се съгласили,
сърдечно се помолили:
“Боже вишни, всемогъщи,
помогни ни, направи ни,
що желаем, че страдеем,
да спечелим България,
да спасим народа си“.
Щом в балкана достигнаха,
на зелките страх дадоха,
разпратиха стражарите,
байрактари българите,
по високи, по планини,
по широко, по поляни.
Срещнаха се със турците,
направиха първа битка,
страшна битка в Кара-юсин
Отговаря водителя,
байрактаря малки Стефан,
малки Стефан Караджата:
– Ой ви вази, отбор момци,
кой са из вас в боя падне,
нека Господ да го прости.
Кой са из вас жив попадне,
във турските остри нокти,
в Търново ще го водят,
при пашата ще излезе.
Нека каже на пашата,
какво искат българите.
Щом Караджа туй издума,